

Máme se bát?

Patnáct tisíc? Nikdo neví, kolik imigrantů nakonec zakotví v Česku, v zemi, kde značná část platů uvádí lidi téměř na hranici chudoby, přičemž sociální systém těm, kteří jej mají jako hlavní nástroj obživy, umožňuje spokojené nicnedělání. Myslím si, že většina imigrantů tady kvůli tomu nemíří. Navíc i patnáct tisíc není nijak velké číslo. Například v Praze by to byl každý asi osmístý padesátý člověk a v tom kvantu cizinců, kteří tam jsou, by ho našinec nepoznal.

ivan.pavelek@denik.cz

Šatny fotbalistů zapálil žhář

Tísek – Od ničivého požáru šaten na sportovišti Fotbalového klubu Tísek uplynulo již pár dní. Tamní fotbalisté se pomalu vzpamatovávají z rány, kterou jim podle dosavadního vyšetřování uštědřil neznámý žhář. Nově zrekonstruovaná budova, včetně veškerého vybavení, během chvíle lehla popelem. Celá situace je o to horší, že podle kriminalistů objekt zapálil úmyslně neznámý žhář. „Opravdu nechápe-me, proč nám toto někdo udělal,“ shodují se místní fotbalisté, kteří chtějí areál obnovit co nejdříve. Pomoci by jim v tom měla vyhlášená veřejná sbírka. Číslo účtu, na který mohou lidé fotbalistům poslat jakoukoliv částku, je 2200217/0100. (red)

Dobrovolníků v Bílovcí je téměř stovka

IVAN PAVELEK

Bílovec – Možnosti a metody léčby nemocí jsou na vyšší a vyšší úrovni. „Stále však neumíme nahradit chybějící či nefunkční rodinné vztahy, léčit samotou, která někdy naše pacienty na oddělení následné péče bolí nejvíce,“ uvádí v dopise zaslaném redakci Dagmar Palasová, primářka oddělení následné péče Bílovecké nemocnice, a. s.

Právě výše uvedené důvody vedly vedení bílovecké nemocnice k tomu, že tam začali uvažovat o pomoci dobrovolníků. O možnost spolupráce s dobrovolnickou organizací se v nemocnici začali zajímat již na konci roku 2006, pro spolupráci zvolili organizaci ADRA, její centrum ve Frýdku-Místku. „Nemocnice společně s touto organizací zorganizovala nábor a 5. února následujícího roku zahájila dobrovolnický program,“ pokračuje primářka Dagmar Palasová.

Od zahájení programu se postupně v nemocnici v Bílovcí proskolilo více než 95 dobrovolníků, kteří strávili s pacienty 5463 hodin. Podle primářky bílovecké nemocnice by jeden člověk za tuto dobu odpracoval 683 osmihodinových směn. „Někteří dobrovolníci se zdrželi krátce, jiní vydrželi dodnes,“ poznamenává Dagmar Palasová a jako

PRIMÁŘKA oddělení následné péče v bílovecké nemocnici Dagmar Palasová vyslovila velké poděkování dobrovolníkům. Foto: archiv nemocnice

příklad oddanosti dobré věci uvádí Elišku Kněžkovou, která i se svým pejskem dochází za pacienty od listopadu 2007. „Paní inženýrka Dagmar Hoferková, naše první koordinátorka, pokračuje dokonce profesionálně a je vedoucí Dobrovolnického centra v Ostravě. Mezi dobrovolníky, kteří věnují svůj čas pacientům dlouhodobě, patří také paní Helena Andresičová, paní Jitka Tomopulosová či pan

Ladislav Blahuta. V průběhu let se také v dobrovolnické práci vystřídala celá rodina Jiříčková z Bílovce, když maminku následovaly děti až do doby nástupu na vysokoškolské studium,“ uvádí další příklady Dagmar Palasová, která by nejraději uvedla všech 95 jmen, ale uvědomuje si, že by na to asi žádné periodikum nenašlo místo. „Tak všem věnuji alespoň velké DEKUJI,“ uzavírá Dagmar Palasová.

Anketa: Bojíte se přílivu imigrantů? Proč?

Kristýna Lacinová, 17 let, Hostašovice:
Asi by se s nimi mělo něco udělat. Já si myslím, že se bojí většina lidí.

Vladimír Bačán, 25 let, Nový Jičín:
Ne, z toho vůbec strach nemám.

Josef Podešva, 62 let, Valašské Meziříčí:
Nebojím se, ale určité obavy mám. Pro celou Evropu to možná nebude moc dobré.

Zdenka Janotková, 57 let, Tichá:
V této otázce si nejsem moc jistá. Na jednu stranu by se jim asi pomoci mohlo, ale nesmí tady zneužívat sociální dávky. Pracovat ano, ale nezneužívat sociální dávky.

Lucie Nováková, 27 let, Jeseník n. O.-Hůrka:
Imigrantů se bojím a určitě bychom je měli brát v potaz.

Anketa: Kamila Žihlová